

Dosarul nr. 2ra-1793/21

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud: L. Bagrin

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: S. Victoria, V. Buhanaci, D. Dulghieru

ÎNCHEIERE

24 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Andrian Cotună în numele și interesele lui Ruslan Pulbere,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Organizația de Creditare Nebancară „Prime Capital 2” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Ruslan Pulbere, Dumitru Borș, Andrei Plăcintî, Serghei Molceanov și Societății cu Răspundere Limitată „Vis Construct Grup” cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 16 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 10 martie 2017 OCN „Prime Capital 2” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ruslan Pulbere, Dumitru Borș, Andrei Plăcintî, Serghei Molceanov și SRL „Vis Construct Grup”, solicitând, conform cererii de concretizare a cerințelor din 17 decembrie 2018:

- încasarea solidară de la pârâți a datoriei totale în sumă de 62 066,44 dolari SUA (formată din suma împrumutului – 27 936,59 dolari SUA, suma dobânzii – 26 206,70 dolari SUA, penalitate – 7 923,15 dolari SUA);

- încasarea solidară de la pârâți a cheltuielilor de judecată și a cheltuielilor suplimentare pentru aplicarea măsurilor de asigurare.

În motivarea acțiunii a indicat că, între OCN „Prime Capital 2” SRL și Serghei Molceanov a fost încheiat contractul de împrumut nr. IMM_2/163/12/2013 din 30 decembrie 2013, cu toate acordurile adiționale la acest contract.

Obiectul respectivului acord îl constituie remiterea sumei de 115 000 dolari SUA de către împrumutător, cu achitarea dobânzilor și altor plăți stabilite în contract de către împrumutat.

Întru asigurarea rambursării la timp a împrumutului au fost constituite garanții imobiliare, cât și garanții personale, ultima categorie fiind materializată prin contractul de fidejusiune nr. FID/A/IMM_2/163/12/2013 din 30 decembrie 2013 încheiat între OCN „Prime Capital 2” SRL și Ruslan Pulbere, cu acordurile adiționale la acesta; contractul de fidejusiune nr. FID/B/IMM_2/163/12/2013 din

30 decembrie 2013 încheiat între OCN „Prime Capital 2” SRL și Andrei Placintî, cu acordurile adiționale la acesta; contractul de fidejusiune nr. FID/C/IMM_2/163/01/2014 din 14 ianuarie 2014 încheiat între OCN „Prime Capital 2” SRL și Dumitru Borș, cu acordurile adiționale la acesta; contractul de fidejusiune nr. FID/D/IMM_2/163/01/2014 din 23 ianuarie 2014 încheiat între OCN „Prime Capital 2” SRL și SRL „Vis Construct Grup”, cu acordurile adiționale la acesta.

Potrivit art.1 din fiecare contract menționat, „Fidejusalul se obligă față de împrumutat cu toate activele sale să execute obligația împrumutatului, ce reiese din contractul de împrumut și anume, rambursarea integrală a împrumutului în valoare de 115 000 dolari SUA în termenii stabiliți, precum și alte plăți ce rezultă din contractul de împrumut (inclusiv dobânda, amenzi, penalitate, etc.), în cazul în care împrumutatul nu va executa obligațiile contractuale asumate prin contractul de împrumut menționat”.

Din motiv că debitorul nu și-a executat obligațiile contractuale, acumulând restanțe considerabile la contractul de împrumut, OCN „Prime Capital 2” SRL s-a adresat cu reclamațiile nr. 33/10 din 27 octombrie 2016; nr. 34/10 din 27 octombrie 2016; nr. 35/10 din 27 octombrie 2016; nr. 36/10 din 27 octombrie 2016 și nr. 37/10 din 27 octombrie 2016 către fidejutori.

Prin reclamațiile respective, persoanelor vizate li s-a comunicat faptul existenței datoriei acumulate de debitorul Serghei Molceanov și necesitatea achitării respectivelor datorii în termen de 5 zile de la data recepționării reclamațiilor.

Societatea reclamantă a întreprins măsuri în vederea înstrăinării imobilelor gajate, aparținând SRL „Vis Construct Grup”, urmare a cărui fapt au fost înstrăinate două bunuri, resursele bănești obținute fiind îndreptate spre stingerea datoriei acumulate de împrumutat. Un bun viitor a rămas nerealizat, acesta fiind obiectul procedurii de restructurare intentate față de SRL „Vis Construct Grup”.

A invocat că, pârâții nu și-au îndeplinit obligațiile asumate prin contractele de fidejusiune și nu au achitat datoria împrumutatului Serghei Molceanov.

Astfel, la 1 martie 2017, au fost înregistrate următoarele restanțe: datoria la împrumut – 32 936,59 dolari SUA; datoria la dobândă – 8 867,52 dolari SUA; penalități – 4 704,44 dolari SUA.

La 17 decembrie 2018, reprezentantul OCN „Prime Capital 2” SRL a depus cerere de concretizare a cerințelor.

În motivarea acesteia a evidențiat că, la 29 octombrie 2018 administratorul insolvenței SRL „Vis Construct Grup”, a transferat societății reclamante suma de 151 860,8 lei (8 834,95 dolari SUA, obținută urmare a vânzării apartamentului nr. 208A din str. Sucevița, 36/1, ipotecat în favoarea OCN „Prime Capital 2” SRL pentru asigurarea rambursării datoriilor lui Serghei Molceanov.

Din suma respectivă, societatea reclamantă a îndreptat 5 000 dolari SUA în vederea stingerii soldului împrumutului, iar 3 834,95 dolari SUA – în vederea rambursării parțiale a dobânzii calculate.

Bunul nominalizat a fost ultimul care a asigurat, prin ipoteca constituită, rambursarea datoriilor împrumutătorului.

Din aceste circumstanțe rezultă că executarea datoriei rămase nu este asigurată prin careva mijloace de garantare a executării obligațiilor și urmează să fie încasată din contul altor active ale lui Serghei Molceanov și ale fidejuserilor.

Astfel, a menționat că la 10 decembrie 2018, datoria pârâților constituie 62 066,44 dolari SUA, dintre care: datoria la împrumut – 27 936,59 dolari SUA; datoria la dobândă – 26 206,70 dolari SUA; penalități – 7 923,15 dolari SUA.

Prin hotărârea din 9 octombrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial acțiunea.

S-a încasat, în mod solidar, de la Dumitru Borș, Andrei Plăcintă, Serghei Molceanov și Ruslan Pulbere în beneficiul OCN „Prime Capital 2” SRL datoria în mărime de 62 066,44 dolari SUA exprimați în lei moldovenești conform cursului oficial al BNM la momentul executării hotărârii judecătorești și cheltuieli de judecată în mărime de 39 327,05 lei.

În rest, cerințele s-au respins ca nefondate.

Pentru a pronunța această soluție, prima instanță a conchis că, răspunderea solidară de executare a obligațiilor a pârâților Dumitru Borș, Andrei Plăcintă, Serghei Molceanov și Ruslan Pulbere, a fost instituită în rezultatul încheierii contractului de împrumut nr. IMM_2/163/12/2013 din 30 decembrie 2013, contractelor de fidejusiune nr. FIA/A/IMM_2/163/12/2013 din 30 decembrie 2013, nr. FID/B/IMM_2/163/12/2013 din 30 decembrie 2013, nr. FID/C/IMM_2/163/01/2014 din 14 ianuarie 2014 și a acordurilor adiționale nr. 01 din 19 septembrie 2014, nr. 02 din 06 noiembrie 2014, nr. 03 din 30 decembrie 2014.

Referitor la capătul de cerere înaintat împotriva SRL „Vis Construct Grup” în proces de insolvență, prima instanță a reținut că, prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 15 decembrie 2016, în privința companiei date s-a intentat procedura de insolvență, iar conform extrasului din tabelul definitiv al creanțelor, se confirmă calitatea de creditor garantat al OCN „Prime Capital 2” SRL cu valoarea de 2 128 341,89 lei validate în data de 22 iunie 2016, care la momentul intentării procedurii constituia suma de 107 095,20 dolari SUA și 109 444,82 lei.

Din acest motiv, instanța de judecată a respins cerințele companiei reclamante cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei din contul SRL „Vis Construct Grup” în proces de insolvență.

La 23 octombrie 2019, Ruslan Pulbere a declarat apel împotriva hotărârii, solicitând casarea ei și emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

La 1 noiembrie 2019, Serghei Molceanov a declarat apel împotriva hotărârii, solicitând casarea ei, cu emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 16 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-au respins apelurile declarate de Ruslan Pulbere și Serghei Molceanov și s-a menținut hotărârea din 9 octombrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

În motivare, Colegiul instanței de apel a conchis că, argumentele invocate în cererile de apel de către Ruslan Pulbere și Serghei Molceanov poartă un caracter declarativ, concluzia primei instanțe fiind bazată pe normele de drept material aplicabile speței, pe probe concludente, utile și pertinente și corespunde prevederilor legislației în vigoare, care a cercetat pertinent probele administrate la materialele cauzei și corect a soluționat litigiul. Iar, apelanții nu au invocat careva argumente care au putea răsturna concluzia dată de instanța de fond.

La 15 septembrie 2021, avocatul Andrian Cotună, acționând în numele și interesele lui Ruslan Pulbere, a declarat recurs împotriva deciziei din 16 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului, a invocat că normele de drept material au fost încălcate și aplicate eronat în contextul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Totodată, normele de drept procedural au fost încălcate într-o măsură care a dus soluționarea greșită a cauzei și la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Consideră că din motivarea instanței de fond și a instanței de apel se constată că partea pârâtă nu a fost „auzită” nefiind prezente careva contra argumente pe marginea obiecțiilor formulate, fiind pur și simplu făcută trimitere la prevederile contractului de împrumut și prevederilor acordurilor cu privire la constituirea fidejusiunii, fiind în sens direct negată aplicabilitatea la o serie de prevederi legale, inclusiv art. 268, 626 și 869 din Codul civil cât și explicațiile în acest sens oferite de Curtea Supremă de Justiție în cadrul unei serii de recomandări și hotărâri explicative.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost notificată recurentului și avocatului acestuia la 20 iulie 2021, iar recursul a fost depus la 15 septembrie 2021, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copie de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Copia cererii de recurs a fost expedită pentru cunoștință intimaților la 26 octombrie 2021.

Prin referința din 5 noiembrie 2021, reprezentantul OCN „Prime Capital 2” SRL a solicitat declararea recursului drept inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate

în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurrate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurrate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Andrian Cotună în numele și interesele lui Ruslan Pulbere, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Andrian Cotună în numele și interesele lui Ruslan Pulbere.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari